

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de succesorul victimelor, Bolea Ana, de avocatul Kușnir Mariana în numele inculpatului Calaraș Ion și de reprezentantul părții civilmente responsabile SRL „Lazăr Ionel”, directorul Cotruță Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui

Calaraș Ion Tudor, născut la 19 ianuarie 1967, originar și domiciliat în r-nul Criuleni, sat. Ișnovăț, moldovean, cetățean al R. Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 15.01.2010 pînă la 11.03.2013;

2. Curtea de Apel Chișinău din 25.04. – pînă la 06.11.2013;

3. Curtea Supremă de Justiție din 11.02. – pînă la 19.03.2014.

Colegiul penal asupra recursurilor,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 11 martie 2013, inculpatul Calaraș Ion a fost condamnat în baza art. 264 alin. (5) Cod penal la 6 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 4 ani, iar conform art. 90 Cod penal, pedeapsa numită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul victimelor, Bolea Ana, a fost admisă parțial și s-a încasat de la SRL „Lazăr Ionel” în beneficiul lui Bolea A. prejudiciul material și cheltuieli de înmormîntare în sumă de 40.874 lei, prejudiciul moral în sumă de 100.000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4.000 lei, iar în total s-a încasat suma de 144.874 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Calaraș Ion la 25 octombrie 2009, în jurul orei 18:00, deplasîndu-se pe traseul Chișinău-Nisporeni, conducînd autocarul de model „Mercedes” cu n/î C JO 238, pe ruta Seliște-Chișinău în direcția or. Strășeni, încălcînd prevederile p. 45 subp. 1) al RCR, care expres prevede faptul că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră... și subp. 2)

al RCR în temeiul căruia în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, astfel, ignorând și prevederilor p. 49) a RCR care prevăd că în funcție de viteza de deplasare, conducătorul de vehicul trebuie să lase liber un spațiu (distanță) față de vehiculul precedent care, în caz de frînare bruscă a acestuia, i-ar permite să oprească evitând coliziunea, astfel la km 18+300, având viteza de deplasare depășită, a tamponat în plină viteză fără să frîneze, un vehicul cu tracțiune animală (căruță) dotat în spate cu catadioptri de culoare roșie de formă triunghiulară, condusă de Bolea Serghei, având în calitate de pasager fiul minor Bolea Gheorghe, ambii locuitori a sat. Doina, r-nul Strășeni, care au decedat pe loc, astfel prin rapoartele de expertiză medico-legală nr. 150 din 26.10.09 și nr. 151 din 26.10.09, lui Bolea Serghei și fiului acestuia, Bolea Gheorghe, i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care au fost în legătură cauzală directă cu accidentul rutier.

3. Procurorul a atacat cu apel sentința instanței de fond, solicitând casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, prin care inculpatului Calaraș Ion în baza art. 264 alin. (5) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 5 ani, criticând individualizarea pedepsei stabilite inculpatului, considerînd-o prea blîndă în raport cu gravitatea faptei, consecințele survenite, comportamentul inculpatului și impactul psihologic a măsurii de pedeapsă în societate.

3.1. Succesorul victimelor, Bolea Ana, de asemenea, a atacat cu apel sentința primei instanțe, solicitînd casarea acesteia, în latura civilă, rejudecarea cauze și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie dispusă încasarea din contul părții civilmente responsabile în beneficul său a prejudiciului moral în sumă de 1.000.000 lei, invocînd dezacordul său cu privire la soluționarea acțiunii civile, considerînd că cuantumul despăgubirilor morale care a fost încasat în sumă de 100.000 lei este prea mic, în raport cu caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate prin infracțiune, or, în urma acțiunilor inculpatului a decedat soțul și feciorul.

3.2. Avocatul Kușnir Mariana în numele inculpatului Calaraș Ion, la fel, a atacat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința lui Calaraș Ion, cu respingerea acțiunii civile.

În motivarea cerințelor a invocat că, partea acuzării nu a prezentat probe concludente ce ar dovedi vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, or inculpatul nu a încălcat regulile RCR și nu a avut posibilitatea tehnică, prin frînare, de a evita tamponarea căruței, fapt confirmat prin raportul de expertiză nr. 1981 și prin declarațiile martorilor Adam Valeriu, Postoronca Petru, Luca Vasile, Lazăr Veronica.

3.3. Sentința a fost atacată cu apel și de reprezentantul părți civilmente responsabile, directorul SRL „Lazăr Ionel” - Cotruță Ion, prin care a solicitat casarea acesteia, în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii civile, din motiv că actele prezentate într-u susținerea prejudiciului material nu sunt pertinente, iar cuantumul prejudiciului moral dispus spre încasare nu este justificat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Kușnir Mariana în numele inculpatului Calaraș Ion și admise apelurile declarate de procuror, de succesorul victimelor, Bolea Ana și de reprezentantul părți civilmente responsabile, directorul

SRL „Lazăr Ionel” - Cotruță Ion, casată, din oficiu în baza art. 409 alin. (2) CPP, sentința instanței de fond și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatului Calaraș Ion în baza art. 264 alin. (5) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa de 6 ani închisoare în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul victimelor, Bolea Ana, a fost admisă și s-a încasat de la: Calaraș Ion în beneficiul lui Bolea A. prejudiciul moral în sumă de 100.000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4.000 lei; SRL „Lazăr Ionel” în beneficiul lui Bolea A. prejudiciul material în sumă de 40.874 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 CPP, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Calaraș Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (5) Cod penal.

La fel, instanța de apel a conchis că probele administrate în cauză combat declarațiile inculpatului, prin care ultimul susține că nu se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate, că căruța a apărut brusc în fața autobusului ce se deplasa cu viteza de 50-55 km/h, astfel neexistînd posibilitate tehnică de a evita coliziunea, la fel, a fost orbit de un automobil ce se deplasa din sens opus, această metoda fiind aleasă întru evitarea răspunderii penale.

În acest aspect, instanța de apel a remarcat că inculpatul conducînd autovehiculul nu a ținut cont de starea psihofiziologică, or, el conducea pe timp de noapte și nu a concordat viteza de deplasare la condițiile rutiere, mijlocul de transport se deplasa pe carosabil umed, fapt confirmat de martori și însuși inculpat, între două localități, cu depășirea limitei de viteză - 107 km/h, fapt stabilit în rapoartele de expertiză auto-tehnică (f.d. 189-192; 216-220, vol. I).

De asemenea, în timpul deplasării la volanul autovehiculului, inculpatul nu a ținut cont și de dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prognozeze situațiile periculoase, or inculpatul și martorii au indicat la existența ceții, fapt confirmat și prin certificatul Serviciului Meteorologic de Stat cu nr. 331/08 (f.d. 233, vol. I) - la 25 octombrie 2009, între orele 17:00-19:00, la locul comiterii accidentului rutier vizibilitatea meteorologică era de 4 km.

Tot aici, instanța de apel a mai reținut și concluzia instanței de fond privind vinovăția inculpatului în comiterea accidentului rutier și nu a căruțașului, or, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului, schema accidentului și foto-tabelele anexate la materialele dosarului (f.d. 6-17, vol. I), rezultă că pînă și după locul impactului, traseul era rectiliniu, prin preajma locului accidentului rutier cît și în imediata apropiere nu exista intersecții sau ieșiri la traseu de pe careva drumuri adiacente, iar scîndurile de la căruță erau înfipite în partea din față a autocarului, astfel autocarul și căruța se deplasau în aceeași direcție și aceeași linie de deplasare.

Cu referire la versiunea părții apărării referitor la apariția bruscă a căruței pe carosabil, instanța de apel a conchis că aceasta este neîntemeiată, or, martorul Micleșanu Denis (f.d. 173-177, voi. II), a relatat că el a văzut căruța de la 100-150 m., deoarece se reflectau catadioptri și însuși inculpatul, a relatat că a văzut din timp pe acostament „ceva sur”, părăindu-i-se că este o movilă de porumb cu vîrfurile înclinate

înspre Micleușeni (f.d. 180-183, vol. I), prin urmare, ceea ce a văzut Calaraș Ion nu reprezintă alt ceva decât căruța, în care afla hrană pentru cal - ciocleje, ce rezultă din declarațiile lui Micleușanu Gheorghe (f.d. 160-164, vol. I), Lazari Veronica (f.d. 166-168, vol. I) și Postoroncă Petru (f.d. 23-26, vol. II).

De asemenea, instanța de apel a conchis, ca declarativă, versiunea privind orbirea inculpatului de un automobil ce se deplasa în sens opus cu lumina conectată la faza lungă pînă la impact, or martorii Luca Vasile (f.d. 178-179, vol. I) și Micleușanu Denis (f.d. 173-177, vol. II), au relatat că pînă la tamponarea căruței nu au văzut careva transport venind în întîmpinare.

În acesta ordine de idei, instanța de apel a mai reținut, că leziunile corporale depistate pe corpul victimelor prezintă pericol pentru viață, care au generat decesul acestora și sunt în legătură cauzală cu tamponarea lor de către autobuz condus de inculpat (f.d. 51-52; 55-56, vol. I).

Instanța de apel soluționînd chestiunea cu privire la pedeapsă, a conchis că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, însă, neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, or, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului cît și a altor persoane, vor fi atinse prin pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 ani, quantum, corect apreciat de instanța de fond, dar cu executarea acestuia în penitenciare de tip deschis, or, corectarea lui Calaraș Ion fără a fi izolat de societate este imposibilă, cît și cu majorarea quantumului pedepsei complementare - privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport - pînă la limita maximă de 5 ani, de vreme ce s-a ignorat prevederile p. 45 și 49 a Regulamentului Circulației Rutiere.

4.2. Cu referire la acțiunea civilă în partea prejudiciului material, instanța de apel a constatat că nu are temei de a casa sentința în partea încasării prejudiciului material în mărime de 40.874 lei din contul părții civilmente responsabile - SRL „Lazar Ionel”, deoarece succesoriului victimelor i s-a restituit suma de 7.000 lei (f.d. 109-110, vol. I), SRL „Lazar Ionel” fiind posesorul izvorului de pericol sporit în baza dreptului de proprietate, are obligația de reparare a prejudiciului.

La fel, Colegiul penal a conchis ca neîntemeiată concluzia instanței de fond privind încasarea prejudiciului material și moral de la SRL „Lazar Ionel”, or potrivit prevederilor art. 219, 229 CPP, - încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor judiciare urmau a fi încasate de la inculpatul Calaraș Ion.

Prin urmare, instanța de apel, în această parte, a casat sentința și a dispus încasarea de la inculpatul Calaraș Ion în beneficiul succesoriului victimelor, Bolea Ana, a prejudiciului moral în sumă de 100.000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4.000 lei (f.d. 149, 240, vol. I), or în rezultatul acțiunilor infracționale, Bolea Ana a rămas fără soț și fiu, aducîndu-i-se suferințe psihice și fizice în legătură cu decesul acestora și încasarea acestei sume se apreciază ca fiind suficientă pentru satisfacția morală în corespundere cu prevederile art. 41 CEDO.

5. Succesorul victimelor, Bolea Ana, în temeiul art. 427 alin.(1) pct. 6) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, în latura civilă, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care acțiunea civilă înaintată să fie admisă integral, cu încasarea prejudiciului moral în sumă de 1.000.000 lei, invocînd motive similare celor invocate în cererea de apel, că nu s-a ținut cont de caracterul și gravitatea suferințelor psihice cauzate prin acțiunile infracționale ale

inculpatului, în urma cărora au decedat soțul și feciorul ei.

5.1. La 30.12.2013, avocatul Kușnir Mariana în numele inculpatului Calaraș Ion, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Calaraș Ion, din motiv că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar și verificate în ședința de judecată, care nu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Ulterior, la 07.02.2014, în recursul ordinar înaintat de avocatul Kușnir Mariana în numele inculpatului Calaraș I., a solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Calaraș Ion să-i fie stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate, din motivul asprimii pedepsei, invocând că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului nu a luat în considerare prevederile art. 61, 75, 76 Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă prea aspră pentru infracțiunea săvârșită, inculpatul pentru prima dată a săvârșit o infracțiune, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, are la întreținere pe mama în etate și pe fratele bolnav mintal, astfel fiind unicul întreținător al familiei, circumstanțe, care în opinia recurentului, în privința inculpatului poate fi stabilită o pedeapsă nonprivativă de libertate.

5.2. Reprezentantul părții civilmente responsabile SRL „Lazăr Ionel”, directorul Cotruță Ion, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare în privința lui Calaraș Ion, cu respingerea acțiunii civile, pe motiv că instanțele de fond și de apel au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar și verificate în ședința de judecată, care, în opinia recurentului, nu dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, că decizia instanței de apel este contrară prevederilor art. 414, 417 CPP, în ce privește latura penală și civilă, - actele prezentate într-u susținerea prejudiciului material nu sunt pertinente și cuantumul spre încasare nu a fost justificat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) CPP, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor înaintate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Cu referire la recursurile înaintate de avocatul Kușnir Mariana în numele inculpatului Calaraș Ion.

6.2. Potrivit textelor recursurilor, care vor fi examinate ca un recurs unic,

recurentul este de acord cu circumstanțele de fapt stabilite de către instanțele ierarhic inferioare, însă, critică hotărîrea instanței de apel sub aspectul greșitei individualizări a pedepsei aplicate lui Calaraș Ion, însă, nu aduce argumente concrete în raport cu temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) CPP.

Astfel, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5.1 al prezentei decizii, prin care se susține că instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului a ignorat prevederile art. 61, 75, 76 Cod penal și nejustificat i-a înăsprit pedeapsa, - instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1, astfel decizia instanței de apel în totul corespunde prevederilor art. 414, 417 CPP, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

În acest context, instanța de recurs, menționează că argumentele recurentului, precum că, -

„... la individualizarea pedepsei inculpatului Calaraș Ion, instanța de apel neîntemeiat a înăsprit pedeapsa pe un termen de 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 5 ani și, că aceasta pedeapsă nu este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, că inculpatul pentru prima dată a săvîrșit o infracțiune, nu are antecedentelor penale, se caracterizează pozitiv, fiind unicul întreținător al familiei”, - au fost obiect de examinare și, în acest aspect, instanța de apel just a ținut cont de totalitatea circumstanțelor menționate supra, însă, acestea nefiind suficiente întru aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, iar careva circumstanțe esențiale ce ar indica la aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate în temeiul art. 90 Cod penal, - nu au fost stabilite în prezenta cauză.

De asemenea, instanța de recurs menționează, că instanța de apel just a ținut cont de prevederile art. 61 Cod penal, din care rezultă că, pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să atingă scopul de corectare și reeducare a acestuia, pentru a nu admite pe viitor săvîrșirea a astfel de infracțiuni, or, cum indică instanța de apel, în circumstanțele concrete ale cauzei, aplicarea unei pedepse penale reale cu închisoare, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, ar asigura conștientizarea de către inculpat a faptelor comise.

Cu referire la recursurile înaintate de succesorul victimelor, Bolea Ana și de reprezentantul părții civilmente responsabile SRL „Lazăr Ionel”, directorul Cotruță Ion.

6.3. Conform art. 421 Cod de procedură penală, părțile care pot declara recurs ordinar este procurorul și persoanele indicate în art. 401 CPP și anume:

- inculpatul, în ce privește latura penală și latura civilă;
- partea vătămată, în ce privește latura penală;
- partea civilă și ***partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă.***

Astfel, Colegiul penal conchide, că partea civilmente responsabile SRL „Lazăr Ionel”, în persoana directorului Cotruță Ion, nu este în drept să conteste decizia instanței de apel în ce privește latura penală, deoarece nu întrunește calitatea procesuală a titularului de drept, în sensul art. 401 CPP, adică nu este persoana abilitată cu dreptul să conteste decizia recurată în latura penală.

În acest context, la motivele invocate de recurenți pe marginea acțiunii civile, Colegiul penal menționează că, lecturînd textul deciziei instanței de apel, rezultă că

instanța de apel s-a pronunțat întemeiat asupra motivelor invocate în apeluri, statuînd pe poziția admiterii acțiunii civile, astfel, **încasîndu-se de la:**

- inculpatul Calaraș Ion în beneficiul succesorului victimelor, Bolea Ana, prejudiciul moral în sumă de 100.000 lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 4.000 lei, conform prevederilor art. 219, 229 CPP;

- SRL „Lazăr Ionel” în beneficiul lui Bolea A. prejudiciul material în sumă de 40.874 lei, conform art. 73 CPP, fiind posesorul izvorului de pericol sporit în baza dreptului de proprietate, avînd obligația de reparare a prejudiciului, - soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, or, potrivit materialelor cauzei penale și în ședințele de judecată, succesorul victimelor a solicitat expres admiterea acțiunii civile, cu încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile infracționale a inculpatului Calaraș Ion (vol. I, f.d. 133-140; 186-187).

În acest aspect, fiind relevante și explicațiile de la pct.13 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM din 30.10.2009, nr.9 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, din care rezultă că, *„În materia despăgubirilor, materiale sau morale, nu există temei de casare care să îngăduie instanței de recurs să reaprecieze cuantumul acțiunii civile. Ca atare, în recurs nu se poate solicita reactualizarea despăgubirilor cuvenite, stabilite de instanța de fond”*.

La fel, Colegiul penal relevă, că motivele invocate de recurenți, în ce privește latura civilă, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 CPP, astfel, criticele formulate de aceștia nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate, ca fiind ilegală, mai mult ca atît, ele au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar decizia instanței corespunde prevederilor art. 414, 417 CPP.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrii recurate și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursurilor înaintate în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de succesorul victimelor, Bolea Ana, de avocatul Kușnir Mariana în numele inculpatului Calaraș Ion și de reprezentantul părții civilmente responsabile SRL „Lazăr Ionel”, directorul Cotruță Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui ***Calaraș Ion Tudor***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 16 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu